

Amics de l'Orfeu' Gervasienc:  
El nostre mestre m'ha convidat  
a parlar-us, avui, que celebren  
el cinquè aniversari de la vostra  
fundació; a parlar-us de l'obra  
del orfeus a Catalunya, de la  
questa obra que comencàrem  
ja fa quaranta cinc anys.

Com podria jo negar-me  
a la petició del nostre mes-  
tre <sup>Gervasi</sup> si aquest cont moral  
del nostre poble em té tot  
el meu amor, i si en  
vosaltres veig ~~potres el~~  
~~plauís més jove~~ un dels  
plausos més tendres de  
la llum florida del

nostres cançons. Perquè jo ve  
 com treballen i veus descans  
 en aquesta dèria del bell can-  
 tar catalanès, veig com la  
 nostra acció ~~no~~ <sup>ha</sup> ~~feut~~ <sup>estat</sup> ~~antes~~  
~~que~~ demostri ~~la~~ <sup>una</sup> civilitat  
 forta i prouenta.

Així jo vinc aquí, més  
 que res per a felicitar-vos, per  
 donar-vos l'endorabona en  
 aquesta diada senyalada; per a  
 donar-vos gràcies per la  
 unitat i cooperació que porten  
 tan caràcterament al cançó de  
 nos del nostre poble català.

Vosaltres mereixen una  
 plena endorabona, perquè, vera-  
 ment, teniu un mèrit gran

3  
per aquesta obra que havem em-  
pres; ~~perque~~ doni la genera-  
litat de la gent està distreta  
de les coses altes del cor i del  
esperit; sembla que una  
mala alienació ha esmortit  
tot allò que dignifica l'hu-  
me, tot allò que el fa il-  
luminós per sobre de tota fla-  
bra de la Creació: l'esport és la  
virena embaucadora de tot  
el poble: saber dir uns bons  
cops de puny; caminar per plans  
i muntanyes fins a treure  
el fetge per la boca, no per ad-  
mirar les meravelles de la  
natura, sinó per a <sup>demostrar una gran</sup> ~~una gran~~ <sup>(versilitat)</sup>  
de carnes, i ~~una gran~~ <sup>una gran</sup> ~~versilitat~~ <sup>versilitat</sup> de

~~(per un altre)~~  
 pulmer; fer brincs per a  
 tirar la pilota fora de l'en-  
 calc dels centaurs i arribar  
 a la glòria del gol; obli-  
 dar la noble dansa de la  
 Gardana, per a doncar els balls  
 forasters, exòtics i decadents;  
 en aquest ambient de frivolitat  
 i sensualisme en el qual l'ho-  
 me solament se adona que  
 és fang de la terra i menys-  
 preua la dignitat de l'esperit.  
 en aquest viure d'ara,  
 sentir la deriva del cant pai-  
 rol, el cant que us asermo-  
 na en la fruïció de la belle-  
 ja; del cant que us retorna  
 les tonades de l'antigor, les  
 cançons de les mares catalanes

5  
prop del breu del dels homes  
del camp treballant la Terra  
que 'us dona el pa de cada dia,  
les melodies de l'adonació  
dels nostres creix al hori. Deu  
i als gants del Cel, la cançó  
de l'amor euzoradi, i de  
la cançó de la Pàtria mal  
ferida i el crit himne  
de resurrecció de la <sup>nuestra</sup> ~~Pàtria~~ Terra;  
en aquest viure d'ara mu-  
lalt, redreçar-se per a  
cantar en sermanor d'homes  
dones i nens tot aquest bé  
de Déu de l'art que 'us repà  
la nostra catalanitat, és com  
meritíssima que mereix

l'admiració i l'agraïment de  
tot home devot de Catalunya.

Perquè el cant dels nostres  
orfeons no solament ens dona  
el pa de la cançó de la Terra  
sinó que També' ens ha lliurat  
les inspiracions austeres de la  
música antiga, de la polifonia  
religiosa i profana, les formes  
perfectes dels clàssics, <sup>la música més moderna</sup> ~~(i) i el tot~~,  
amb el llevat de la cançó popular  
ha donat als nostres compositors  
la llavor per a fer art vera-  
ment nostre, per a donar carà-  
ter racial a la moderna mú-  
sica catalana. Tot això és obra  
del orfeon; obra artísticament  
completa i racial i patriòticament

de una eficàcia extraordinària.  
Perquè la música exercida en  
comunitat i per mitjà del cant  
és com un licor que eutona  
i fortifica; i ri aquest cant  
és expressió dels sentiments  
més nobles, ~~en~~ aquest cant  
que es mou pel sentir racial,  
~~en ell arrelat~~ <sup>el</sup> te una gran  
força educadora. El cantaire ve  
rament complicitat als anscis  
del nostre arfeus no solament  
se li afina ~~el~~ el sentiment ar-  
tístic, sinó que també ~~es~~ ~~força~~  
se li empella una policlensia  
social que no tenia abans, i  
obretot el nostre arfeus  
amb l'exercici del cant racial  
els creix l'amor a la terra,

8  
el sentiment de Pàtria s'el  
hi fa intens i es senten  
soldats de la gran renaixença  
catalana.

I avui dia, amics, és del  
tot necessari que no parem de  
cantar, de cantar i germanar  
tot en l'amor a Catalunya.  
Perquè és l'hora justa de la  
reconstrucció de la nostra Pàtria.  
Fins ara continuem en vici  
d'esperança, ara s'en van de  
nats mitjans per a refer la  
nuestra personalitat) per a que  
nuestres mateixos en gouve-  
nem, au doncs l'esperança es  
forna realitat i esq de nualter,  
si no donem proves d'èsser dign-

neg de la llibertat demanada.

Així demana veus i whie  
tot germanar i amor, i  
em barallem uns amb els altres,  
ni l'odi entre germans germi-  
na, no referem la Patria  
que l'endormarem; volument  
amb l'amor s'edifiquen les  
grans obres; volument amb l'a-  
mor de tots els germans glo-  
rificarem la Mare.

Heus aquí perquè és  
precís el cant en el nostre poble,  
perquè qui canta extingís i  
~~tota~~ únicament amb l'amor  
se repa la pàtria.

S'ha dit moltes vegades

que els orfells cantant <sup>9</sup> l'himne  
fet més catalanisme que  
tots els ~~seus discursos~~ els poli-  
tics ~~seus discursos~~ i mitjans,  
"això és veritat, perquè la  
música nostra, la dels nostres  
cants, lilla del nostre temps  
verament, penetra els cors  
quietament, i els fa veure,  
i quan s'acaba i en ad-  
ma es troba més i encan-  
tat en l'ideal.

Contem doncs ara que  
volem de refer la Patria; can-  
tem l'amor, cantem la fe; no  
matem l'ànima, donem-li a  
les <sup>per a</sup> aixecar cada dia més  
la nostra dignitat d'homes;

Amb la cançó antiga guardem  
 el ~~terreny~~ de la veïna cata-  
 lanitat. La cançó antiga ens  
 evitarà de dissipar la nostra  
 força de raça i ~~ens~~ donarà fe-  
 rantsa pròpia a la cançó no-  
 va, cada dia més nova,  
 però sempre més nostra  
 i, per tant, guanyadora de  
 l'esperit, <sup>que us aguantarà</sup> ~~la nostra~~ ~~ferocia~~ pròpia,  
 i els arrels han estat  
 la flama de l'esperança  
 en el ~~re~~rensciment de  
 Catalunya, amb un  
 d'ésser la gran fornera  
 que ajunta tots els ger-  
 mans en la gloriosa  
 reurrecció de la nostra  
 Catalunya.